

Adapting the barrows model of moral education to the psychosocial needs of the Iranian education system

Davood Forootanzad¹, Davood Manavipoor², Farhad Ebizadeh³

1. Ph.D Candidate in Psychology, Garmsar Branch, Islamic Azad University, Garmsar, Iran. E-mail: davoodforootan@gmail.com
2. Associate Professor, Department of Psychology, Garmsar Branch, Islamic Azad University, Garmsar, Iran. E-mail: Manavipor53@yahoo.com
3. Instructor, Department of Psychology, Garmsar Branch, Islamic Azad University, Garmsar, Iran. E-mail: ebizadeh_2007@yahoo.com

ARTICLE INFO

Article type:
Research Article

Article history:
Received 29 June 2024
Received in revised form
27 July 2024
Accepted 02 September
2024
Published Online 21
December 2024

Keywords:
educational ethics,
barrow's theory,
teachers,
psychological and
educational needs of
students

ABSTRACT

Background: The importance of moral education in schools is undeniable. Various models have been proposed for moral education in schools, one of which is the Baro Model of Moral Education based on Baro's theory. Some studies have shown that teachers generally support this model. However, some teachers have also expressed concerns about how to implement this model in the classroom. Despite the potential benefits of this model, there have been few studies on teachers' views of it.

Aims: The aim of this research was to analyze teachers' views on the Baro Model of Moral Education and to adapt it to the psychosocial needs of the Iranian education system.

Methods: The research method was qualitative and phenomenological. The statistical population included all teachers working in the city of Garmsar in the academic year 1402-1401 (2023-2024). 20 of them were selected purposefully and interviewed based on the entry criteria. Data were collected through semi-structured interviews and analyzed using Maxqda2022 software.

Results: The findings showed that the five primary principles of Baro's theory, namely happiness with 7 sub-themes, truth with 5 sub-themes, freedom with 2 sub-themes, respect with 1 sub-theme, and fairness with 3 sub-themes, were approved and accepted by the participants. However, for each of the five principles, additional secondary principles were proposed by the participants in accordance with the educational context and conditions prevailing in the Iranian education system.

Conclusion: In general, the results of this study can be inferred that all the primary and secondary principles in the Baro Model of Moral Education are approved by the participating teachers. Therefore, it is proposed that the stakeholders of the education system prepare the ground for the implementation of the Baro Model of Moral Education and the proposed modifications suggested by the participants. In this way, specialized seminars can be held to explain the principles of this moral model.

Citation: Forootanzad, D., Manavipoor, D., & Ebizadeh, F. (2024). Adapting the barrows model of moral education to the psychosocial needs of the Iranian education system. *Journal of Psychological Science*, 23(143), 115-134. [10.52547/JPS.23.143.115](https://doi.org/10.52547/JPS.23.143.115)

Journal of Psychological Science, Vol. 23, No. 143, 2024

© The Author(s). DOI: [10.52547/JPS.23.143.115](https://doi.org/10.52547/JPS.23.143.115)

✉ **Corresponding Author:** Davood Manavipoor, Associate Professor, Department of Psychology, Garmsar Branch, Islamic Azad University, Garmsar, Iran.

E-mail: Manavipor53@yahoo.com, Tel: (+98) 9123849534

Extended Abstract

Introduction

Moral education has always been a cornerstone of educational systems worldwide, reflecting the cultural, social, and ethical values of each society. In this context, various models have been proposed and implemented to foster moral development among students, each tailored to the specific needs and philosophies of different educational environments (O'Shea et al., 2023). One such model is the Barrows Model of Moral Education, which emphasizes five fundamental principles: happiness (sā'adat), truth, justice, freedom, and respect. These principles are designed to create a holistic framework for moral and ethical education, promoting the overall development of students (Khosravi & Sepahmansour, 2024).

The Barrows Model, rooted in philosophical and ethical theory, seeks to instill core moral values in students. The principle of happiness (sā'adat) focuses on enhancing students' overall well-being and life satisfaction, ensuring they lead fulfilling lives. The principle of truth emphasizes the importance of honesty and transparency, essential for academic integrity and personal development. Justice as a principle ensures fairness and equity in the educational environment, fostering a sense of security and moral rectitude among students. Freedom encourages creativity, self-expression, and the development of independent thinking. Lastly, respect underpins all interactions within the educational setting, promoting mutual understanding and positive relationships (Vlachou et al., 2023).

The Iranian education system, deeply rooted in Islamic values and cultural traditions, presents unique challenges and opportunities for moral education. Iranian society places a high value on ethical conduct, respect for elders and authority, and community cohesion. However, the rapidly changing social dynamics and increasing globalization necessitate a reevaluation of traditional educational models to better address contemporary psychosocial needs.

In this context, adapting the Barrows Model to the Iranian education system requires a careful consideration of the local cultural and psychological factors that influence students' moral development.

The integration of this model aims to enhance the existing moral education framework, ensuring it is both culturally relevant and effective in addressing the unique needs of Iranian students.

Method

This study was conducted using a qualitative approach and the phenomenological method. The statistical population included all the employed teachers in Garmsar city during the 2022-2023 academic year. From this population, 20 individuals were selected purposefully based on the entry criteria and interviewed. Data saturation in this study was achieved after 15 interviews, but for assurance, interviews continued until 20 participants were interviewed. The interviews were conducted from October 2022 to December 2022. The entry criteria for this study included having at least a master's degree in educational sciences or psychology and a minimum of 10 years of teaching experience in schools. The exclusion criterion was the lack of willingness to cooperate at any stage of the interviews.

The primary tool of this research was the in-depth semi-structured interview. Each interview lasted between 30 to 45 minutes and was conducted through video and audio calls. Some of the interview questions included: What is your view on the Barrows Model of Moral Education? Do you consider this model suitable for the moral education of students? Why or why not? What are the strengths and weaknesses of this model from your perspective? What psychological and educational needs do you believe Iranian students have? At what levels (individual, social, moral) can these needs be examined? What challenges and opportunities do you see for localizing the Barrows Model of Moral Education in the Iranian education system? What methods do you suggest for effectively teaching the Barrows Model of Moral Education in Iranian schools? What educational resources are needed for teaching the Barrows Model of Moral Education in Iranian schools? What role can parents and other stakeholders play in localizing and implementing the Barrows Model of Moral Education in Iranian schools? What research do you think is needed to localize the Barrows Model of Moral Education in the

Iranian education system? What experiences are there of implementing similar moral education models in Iranian schools? What expectations and suggestions do you have for improving the quality of moral education in Iranian schools?

Results

In total, 20 participants contributed to this study. The average age of the participants was 34 years with a

standard deviation of 10 years. Seven participants held a master's degree while 13 had a bachelor's degree. The average work experience of the participants was estimated to be 12 years. The process of analyzing the interviews conducted in this study led to the identification of 10 psychological needs and 10 educational needs of students based on Barrows' theory, detailed in Table 1.

Table 1. A summary of the psychological and educational needs of students in the form of Barrow's moral education model from the perspective of the participants

Principles	Educational needs	Mental needs
Respect	Teaching empathy skills and understanding other people's feelings	A sense of security and stability in relationships
	Cultivating a sense of gratitude and respect for the rights and values of others	Experience equality and justice in the behavior of others
	Encourage polite and respectful behavior	Opportunities to express opinions and ideas
	Teaching how to resolve conflicts peacefully	An environment free from discrimination and cruelty
Truth	Creating opportunities to experience mutual respect in relationships	A sense of freedom and intellectual independence
	Teaching critical thinking and problem solving skills	Experience security and stability in the learning environment
	Cultivating the sense of seeking truth and knowledge	Opportunities to express ideas and opinions without fear of judgement
	Encouraging questioning and exploring new ideas	An environment that welcomes curiosity and creativity
the freedom	Teaching how to recognize fake news and false information	A sense of security and stability in society
	Creating opportunities for lifelong learning experiences	Experience equality and justice in opportunities
	Teaching decision-making skills and responsibility	Opportunities to participate in social and political affairs
	Developing a sense of independence and self-sufficiency	An environment that supports freedom of expression and thought
fairness	Encouragement to pursue goals and dreams	A sense of belonging and membership in a group
	Teaching how to defend your rights and others	Experience appreciation and respect from others
	Creating opportunities to experience freedom of action within the framework of rules and regulations	Opportunities to build healthy and meaningful relationships
	Teaching the concepts of justice and fairness	An environment full of love and affection
Happiness	Cultivating a sense of social responsibility	Feeling of physical and mental health and vitality
	Encourage fair and just treatment of others	Experiencing love and support from others
	Teaching how to defend your rights and others	Opportunities for personal growth and development
	Creating opportunities to experience participation in group decision-making	An environment full of hope and motivation
Happiness	Teaching self-awareness and self-knowledge skills	
	Cultivating a sense of purpose and meaning in life	
	Encouragement to pursue interests and talents	
	Teaching how to deal with challenges and problems	
Happiness	Creating opportunities to experience happiness and satisfaction in life	

Conclusion

The aim of the current study was to analyze teachers' perspectives on the Barrows Model of Moral Education and adapt it based on psychological and educational needs within the Iranian education system. Findings indicate that the five principles of Barrows (Happiness, Truth, Justice, Freedom, and Respect) are highly valued within the Iranian educational system. These findings align with the

studies by Shuri et al. (2021), confirming the principles proposed in the Barrows Model of Moral Education, which encompass these five principles, and Shapiro (2020), emphasizing the necessity of localizing moral education models in accordance with prevailing societal conditions.

Within the cultural and educational context of Iran, the principle of Happiness has been recognized as a fundamental and primary need of students, focusing

on enhancing overall quality of life and satisfaction (Mehrjoo et al., 2024). In Iranian culture, Happiness typically signifies general well-being, satisfaction, and overall good state of being. This concept encompasses not only material prosperity but also psychological and social well-being. Happiness in this context denotes a balanced and fulfilling life in which individuals experience happiness and success (Khosravi & Sepah Mansour, 2024; Hasan Tehrani & Mahrami, 2024).

Students in educational environments need to feel secure, a sense of belonging, and value. The principle of Happiness, focusing on improving these aspects, can contribute to meeting their psychological needs. When students feel they are in a safe and supportive environment, they can easily concentrate and achieve their educational goals. Research has shown that students' satisfaction and happiness directly impact their academic performance (Mersin et al., 2019; Shak et al., 2023). Students who feel happy and satisfied generally have more motivation for learning and consequently achieve better academic outcomes. Therefore, attention to the principle of Happiness can lead to improvements in educational outcomes. Consequently, Happiness has been identified within the cultural and educational context of Iran as a fundamental and primary need of students. Emphasizing this principle can enhance overall quality of life and satisfaction among students and ultimately improve their academic performance. Policymakers and educators, by focusing on this principle, can create more supportive and balanced learning environments where students can grow and flourish optimally (Kleib et al., 2021).

One of the limitations of the current study was the lack of enthusiasm among participants and the difficulty in convincing them to participate in interviews. Additionally, during the interview process, some participants were conservative in expressing their views, which slowed down and prolonged the interview process. Furthermore, there was a constraint in establishing communication with experienced professionals and experts who are in executive positions. These individuals naturally have better and deeper familiarity with field realities, challenges, and existing opportunities due to their

roles, but practically accessing them for interview sessions posed challenges.

Based on the findings of this study, recommendations can be made for revising documents and regulations with a partial focus on the moderated principles of Barrow in moral education. These may include categorizing teachers' professions, the teacher's oath, educational goals, the curriculum of teacher training universities, teacher competencies, and subsystem programs under the fundamental transformation document, the ethical charter of education, and schools. Other suggestions arising from the findings include drafting an ethical charter for the Ministry of Education, various departments of the headquarters, and schools based on ethical principles.

Education and upbringing should contribute to enhancing the ethical level of teachers by organizing seminars and educational workshops that depict exemplary ethical behaviors and their profound impacts. Strategies on how to solve ethical dilemmas should also be presented to aid in the elevation of teachers' ethical education. Since some teachers perceive themselves solely committed to teaching in the classroom, it is necessary to emphasize that alongside teaching, fostering proper ethics and making ethical decisions should also be prioritized. This approach is crucial in advancing the ethical education of teachers.

Ethical Considerations

Compliance with ethical guidelines: This article is taken from the doctoral dissertation of the first author in the field of Educational Psychology in the Faculty of Psychology, Islamic Azad University Garmsar Branch. In order to maintain the observance of ethical principles in this study, an attempt was made to collect information after obtaining the consent of the participants. Participants were also reassured about the confidentiality of the protection of personal information and the presentation of results without mentioning the names and details of the identity of individuals

Funding: This study was conducted as a PhD thesis with no financial support.

Authors' contribution: The first author was the senior author, the second were the supervisors and the third was the advisors.

Conflict of interest: the authors declare no conflict of interest for this study.

Acknowledgments: I would like to appreciate the supervisor, the advisors, and the Teachers in the study.

تعدیل مدل اخلاق تربیتی بارو براساس نیازهای روانی و تربیتی موجود در نظام آموزشی ایران

داود فروتن‌زاد، داود معنوی‌پور^۱، فرهاد ابی‌زاده^۲

۱. دانشجوی دکتری روانشناسی، واحد گرمسار، دانشگاه آزاد اسلامی، گرمسار، ایران.

۲. دانشیار، گروه روانشناسی، واحد گرمسار، دانشگاه آزاد اسلامی، گرمسار، ایران.

۳. مربی، گروه روانشناسی، واحد گرمسار، دانشگاه آزاد اسلامی، گرمسار، ایران.

چکیده

مشخصات مقاله

نوع مقاله:

پژوهشی

تاریخچه مقاله:

دریافت: ۱۴۰۳/۰۴/۰۹

بازنگری: ۱۴۰۳/۰۵/۰۷

پذیرش: ۱۴۰۳/۰۶/۱۲

انتشار برخط: ۱۴۰۳/۱۰/۰۱

کلیدواژه‌ها:

اخلاق تربیتی،

نظریه بارو،

معلمان،

نیازهای روانی و تربیتی

دانش آموزان

زمینه: اهمیت تربیت اخلاقی در مدارس بر کسی پوشیده نیست. مدل‌های مختلفی برای تربیت اخلاقی در مدارس ارائه شده‌اند که یکی از آن‌ها مدل اخلاق تربیتی براساس نظریه بارو است. شناسایی و تطبیق نیازهای روانی و تربیتی موجود در نظام آموزشی براساس یک مدل اخلاقی می‌تواند از شیوع مسائل اخلاقی پیشگیری نماید؛ این در حالی است که در این حوزه مطالعه‌ی جدی انجام نشده است.

هدف: هدف از انجام پژوهش حاضر تحلیل دیدگاه معلمان نسبت به مدل اخلاق تربیتی بارو و تعدیل آن براساس نیازهای روانی و تربیتی در نظام آموزشی ایران بود.

روش: روش پژوهش حاضر کیفی و از نوع پدیدارشناسی توصیفی بود. جامعه آماری شامل تمامی معلمان مشغول به کار شهر گرمسار در سال تحصیلی ۱۴۰۱-۱۴۰۲ بود و از میان آن‌ها به شیوه هدفمند و با توجه به ملاک‌های ورود ۲۰ نفر انتخاب و مورد مصاحبه قرار گرفتند. گردآوری داده‌ها از طریق مصاحبه نیمه‌ساختاریافته انجام شد و تحلیل داده‌ها با استفاده از نرم‌افزار Maxqda2022 مورد تحلیل قرار گرفت.

یافته‌ها: یافته‌ها بیانگر آن بود که ۵ اصل اولیه در نظریه بارو یعنی سعادت با ۷ زیرمضمون، حقیقت با ۵ زیرمضمون، آزادی با ۲ زیرمضمون، احترام با ۱ زیرمضمون و انصاف با ۳ زیرمضمون مورد تأیید و پذیرش مشارکت‌کنندگان بود و این در حالی است که در هر یک از اصول پنج‌گانه اصول ثانویه بیشتری از طرف مشارکت‌کنندگان متناسب با بافت و شرایط تربیتی حاکم در نظام آموزشی ایران پیشنهاد شد.

نتیجه‌گیری: با توجه به اینکه تمامی اصول اولیه و ثانویه در مدل اخلاق تربیتی بارو مورد تأیید معلمان شرکت‌کننده است پیشنهاد می‌شود دست‌اندرکاران نظام تعلیم و تربیت نسبت به زمینه‌سازی برای اجرای مدل اخلاق تربیتی بارو و تعدیل‌های پیشنهادی که از جانب مشارکت‌کنندگان اقدام نمایند؛ در این مسیر با برگزاری سمینارهای تخصصی می‌توان به تبیین اصول این مدل اخلاقی پرداخت.

استناد: فروتن‌زاد، داود؛ معنوی‌پور، داود؛ و ابی‌زاده، فرهاد (۱۴۰۳). تعدیل مدل اخلاق تربیتی بارو براساس نیازهای روانی و تربیتی موجود در نظام آموزشی ایران. مجله علوم روانشناختی،

دوره ۲۳، شماره ۱۴۳، ۱۱۵-۱۳۴.

مجله علوم روانشناختی، دوره ۲۳، شماره ۱۴۳، ۱۴۰۳. DOI: [10.52547/JPS.23.143.115](https://doi.org/10.52547/JPS.23.143.115)

© نویسنده‌گان.

✉ نویسنده مسئول: داود معنوی‌پور، دانشیار، گروه روانشناسی، واحد گرمسار، دانشگاه آزاد اسلامی، گرمسار، ایران. رایانامه: Manavipor53@yahoo.com

تلفن: ۰۹۱۲۳۸۴۹۵۳۴

مقدمه

تربیت اخلاقی^۱ از ارکان اصلی تعلیم و تربیت در نظام‌های آموزشی به شمار می‌رود و نقش بسزایی در پرورش نسل‌هایی فرهیخته، متعهد و مسئولیت‌پذیر ایفا می‌کند (پارکر و همکاران، ۲۰۲۱). در این میان، مدل‌های مختلفی برای تربیت اخلاقی ارائه شده‌اند که هر کدام نقاط قوت و ضعف خود را دارند. یکی از این مدل‌ها، مدل اخلاق تربیتی براساس نظریه بارو است که بر پایه پنج اصل سعادت، حقیقت، آزادی، احترام و انصاف بنا شده است (اوشی و همکاران، ۲۰۲۳). بر اساس اصل سعادت، هدف نهایی تربیت اخلاقی، کمک به افراد برای رسیدن به سعادت و خوشبختی واقعی است. این امر از طریق پرورش فضایل اخلاقی مانند شجاعت، اعتدال، سخاوت و عدالت‌خواهی حاصل می‌شود. اصل حقیقت بر اهمیت جستجو و پیروی از حقیقت در زندگی تأکید می‌کند. تربیت اخلاقی به افراد کمک می‌کند تا تفکر انتقادی را در خود پرورش داده و بتوانند در مواجهه با مسائل مختلف، به طور عقلانی و مستقلانه استدلال و قضاوت کنند (قدورا و همکاران، ۲۰۲۲). اصل آزادی بر احترام به حق انتخاب و خودمختاری افراد تأکید دارد. تربیت اخلاقی باید به افراد کمک کند تا ضمن در نظر گرفتن حقوق و آزادی‌های دیگران، آزادانه در مسیر زندگی خود گام بردارند. احترام به دیگران، به عنوان یکی از پایه‌های اساسی اخلاق، در این مدل از اهمیت بالایی برخوردار است (ساجدوا و همکاران، ۲۰۲۱).

دانش‌آموزان در مسیر پویای رشد و یادگیری، نیازهای مختلفی را تجربه می‌کنند که توجه به آن‌ها نقشی اساسی در تربیت نسلی سالم و فرهیخته ایفا می‌کند. این نیازها، ابعاد گوناگونی را دربرمی‌گیرند که می‌توان آن‌ها را به دو دسته کلی نیازهای روانی^۲ و تربیتی تقسیم کرد (فرانکلین و همکاران، ۲۰۱۷). در بنیادی‌ترین سطح، دانش‌آموزان به امنیت و ثبات عاطفی نیاز دارند. احساس امنیت و محبت در محیط خانه و مدرسه، بستر لازم برای رشد و شکوفایی آن‌ها را فراهم می‌کند. احترام و عزت‌نفس نیز از دیگر نیازهای اساسی روانی به شمار می‌رود (شوارتز و کیزوتر، ۲۰۲۳). دانش‌آموزان باید احساس کنند که مورد احترام و قدردانی قرار می‌گیرند و از ارزش و جایگاه اجتماعی مناسبی برخوردارند. علاوه بر این، استقلال

و خودمختاری نیز در زمره نیازهای روانی مهم دانش‌آموزان محسوب می‌شود. آن‌ها نیاز دارند که در تصمیم‌گیری‌های مربوط به زندگی خود، تا حدی استقلال داشته باشند و این امر از طریق فراهم کردن فرصت‌هایی برای انتخاب و عمل به آن‌ها حاصل می‌شود (فتاحی و همکاران، ۲۰۲۰). همچنین، حس تعلق و عضویت در یک گروه اجتماعی، عاملی کلیدی در سلامت روانی دانش‌آموزان است. مشارکت در فعالیت‌های گروهی و تیمی، و همچنین ایجاد فرصت‌هایی برای تعامل با همسالان، به آن‌ها در رفع این نیاز کمک می‌کند. در نهایت، نیاز به رشد و پیشرفت، محرکی قوی برای یادگیری و تلاش در دانش‌آموزان است. ارائه فرصت‌های یادگیری متنوع و چالش‌برانگیز، و همچنین تشویق آن‌ها به پشتکار و تلاش، زمینه‌ساز تحقق این نیاز خواهد بود (لو کورالویچ، ۲۰۲۲).

در کنار نیازهای روانی، دانش‌آموزان نیازهای تربیتی^۳ متعددی نیز دارند که بر رشد اخلاقی و اجتماعی آن‌ها تأثیر می‌گذارد. آموزش ارزش‌های اخلاقی مانند صداقت، عدالت، مسئولیت‌پذیری و احترام به حقوق دیگران، از جمله نیازهای تربیتی اساسی دانش‌آموزان است (پاچکو و همکاران، ۲۰۱۷). همچنین، پرورش مهارت‌های زندگی مانند حل مسئله، تصمیم‌گیری، تفکر انتقادی و ارتباطات مؤثر، آن‌ها را برای مقابله با چالش‌های زندگی و ایفای نقش‌های مختلف در جامعه آماده می‌کند. علاوه بر این، دانش‌آموزان به کسب دانش و آگاهی در زمینه‌های مختلف علمی، فرهنگی و اجتماعی نیاز دارند. این امر از طریق ارائه برنامه‌های آموزشی جامع و متناسب با سن و نیاز آن‌ها حاصل می‌شود (کلیب و همکاران، ۲۰۲۱). در نهایت، پرورش خلاقیت و نوآوری، به عنوان یکی از مهم‌ترین نیازهای تربیتی دانش‌آموزان، به آن‌ها کمک می‌کند تا به ایده‌های جدید دست یافته و راه‌حل‌های خلاقانه برای مسائل مختلف ارائه دهند. با درک عمیق از نیازهای روانی و تربیتی دانش‌آموزان، می‌توان برنامه‌های آموزشی و پرورشی هدفمند و کارآمدی را برای آن‌ها طراحی کرد. توجه به این نیازها، نقشی اساسی در تربیت نسلی سالم، فرهیخته و متعهد به ارزش‌های انسانی ایفا می‌کند (شک و همکاران، ۲۰۲۳).

از طرفی در دنیای پویای امروز، تربیت نسلی فرهیخته، متعهد و مسئولیت‌پذیر، بیش از هر زمان دیگری ضرورت دارد. نظام‌های آموزشی

1. Moral Education

2. Psychosocial Needs

3. Educational Needs

و مؤلفه‌های اخلاق تربیتی معلمان و کارکنان نظام آموزش را بسیار مشکل می‌سازد (کارنون و ماناناسلا، ۲۰۲۱).

مدل بارو که توسط لارنس بارو، فیلسوف آمریکایی، ارائه شده است، بر پایه پنج اصل اساسی بنا شده است: سعادت، حقیقت، آزادی، احترام و انصاف. این مدل با ارائه چارچوبی جامع و کاربردی، به دنبال پرورش فضایل اخلاقی، تفکر انتقادی، احترام به حقوق دیگران و عدالت‌خواهی در دانش‌آموزان است. اهمیت بارو، در تفاوت نگرش او به فلسفه اخلاق و تربیت اخلاقی با دیگران است (ولاچو و همکاران، ۲۰۲۳). زیرا اکثر نظریه‌هایی که در آمدی بر فلسفه اخلاق ارائه می‌دهند؛ هر یک مباحث اخلاقی مختلفی را بیان می‌کنند. نظریه بارو با دیگر نظریه‌ها متفاوت است؛ زیرا رویکرد تاریخی و سنتی را کنار گذاشته و از نام‌ها و مکاتب فکری برای دسته‌بندی مطالب استفاده نمی‌کند؛ بلکه مثال‌هایی غنی از زندگی روزمره ارائه می‌دهد و بین فلسفه و زندگی حقیقی روزمره پیوند برقرار می‌کند؛ وی همچنین پرسش‌ها و اشکال تربیت اخلاقی را ارائه می‌دهد (مرسین و همکاران، ۲۰۱۹).

با وجود مزایای بالقوه این مدل، توجه به بومی‌سازی آن برای نظام آموزشی ایران از اهمیت بسزایی برخوردار است. چرا که هر جامعه‌ای با توجه به ارزش‌ها، باورها و فرهنگ خاص خود، نیازهای تربیتی منحصر به فردی دارد (پنر و همکاران، ۲۰۱۷). بومی‌سازی مدل بارو به معنای انطباق این مدل با نیازهای روانی و تربیتی دانش‌آموزان ایرانی و شرایط خاص نظام آموزشی ایران است. این امر از طریق تلفیق آموزه‌های اخلاقی این مدل با آموزه‌های دینی و فرهنگی ایران، تأکید بر مهارت‌های حل مسئله و تصمیم‌گیری، تقویت روحیه کار تیمی و همکاری، و استفاده از روش‌های تدریس فعال و جذاب حاصل می‌شود. با بومی‌سازی مدل بارو می‌توان از این مدل به طور مؤثرتر برای ارتقای کیفیت تربیت اخلاقی در مدارس ایران استفاده کرد. این امر در نهایت به پرورش نسلی با هویت اخلاقی قوی‌تر، تعهد بیشتر به ارزش‌های انسانی و آمادگی برای ایفای نقش‌های سازنده در جامعه منجر خواهد شد (مرسین و همکاران، ۲۰۱۹). در این میان توجه به این نکته ضروری است که بومی‌سازی یک فرآیند پویا و مستمر است و نیاز به پژوهش‌ها و مطالعات بیشتر در این زمینه دارد. با مشارکت فعال معلمان، متخصصان تعلیم و تربیت، اولیای دانش‌آموزان و سایر ذینفعان، می‌توان گام‌های مؤثری در جهت بومی‌سازی مدل بارو و ارتقای کیفیت

در سراسر جهان، همواره به دنبال روش‌ها و مدل‌های نوینی برای ارتقای کیفیت تربیت اخلاقی دانش‌آموزان هستند (کونز لر و همکاران، ۲۰۲۱؛ تیندل و همکاران، ۲۰۲۲). در این میان، مدل اخلاق تربیتی بارو، به عنوان یکی از رویکردهای نوین در زمینه تربیت اخلاقی، توجه بسیاری از متخصصان تعلیم و تربیت را به خود جلب کرده است. شاپیرا (۲۰۲۰) یک مطالعه چندملیتی در مورد اصول اخلاق معلمان با تأکید بر نقش رهبران آموزشی انجام داد. این مطالعه با هدف استخراج معنای پذیرفته شده جهانی اخلاق در مدرسه از اصول اخلاقی معلمان که توسط رهبران آموزشی از جمله مدیران مدارس، دولت و نمایندگان اتحادیه معلمان تدوین شده است. تجزیه و تحلیل بر اساس نمونه تصادفی ۳۰ کد اخلاقی در کشورهای مختلف با استفاده از روش کیفی انجام شد. این یافته‌ها یک مدل چند بعدی ایجاد کرد. نتایج نشان داد که دسترسی مدیران مدارس به این مدل می‌تواند تصمیماتی را که موجب ایجاد فضای اخلاقی مدارس در سراسر جهان می‌شود، پیش ببرد. ریسنان و همکاران (۲۰۱۸) در کشور فنلاند پژوهشی با عنوان پیامدهای نظریه‌های اخلاقی ناملموس و ضمنی معلمان برای آموزش اخلاقی انجام دادند. در این پژوهش کیفی، با چهار معلم درباره ارزش‌های اخلاقی فردی و انتقال آن‌ها به دانش‌آموزان مصاحبه شد. نتایج تحقیق نشان داد که باورهای ضمنی معلمان به طرق مختلف با دانش‌آموزان مطرح شده و بر روی تلاش‌های معلمان برای آموزش قابلیت‌های اخلاقی به دانش‌آموزان تأثیر می‌گذارند. گیاتاو (۲۰۱۵) صلاحیت و شایستگی اخلاقی معلمان را تعریف کرده و مدلی احتمالی برای آن معرفی کردند و انواع شایستگی‌های اخلاقی لازم برای معلمان طراحی کرده و به این نتیجه رسید که این شایستگی‌ها شامل مؤلفه‌های دانش اخلاقی، مهارت اخلاقی و ارزش‌های اخلاقی است. بر اساس مرور ادبیات تحقیق و پیشینه پژوهش‌های انجام شده چند نکته وجود دارد که باید به آن‌ها توجه شود. با وجود اینکه تحقیقات فراوانی به مقوله اخلاق در حوزه آموزش پرداخته‌اند، اما هنوز هم به دلیل ماهیت متغیر وظایف کارکنان نظام آموزش و پرورش در سطوح گوناگون، تعریف آن کار دشواری است و تعریف جامع و کاملی از اخلاق تربیتی معلمان و مؤلفه‌ها و شاخص‌های آن وجود ندارد. نکته دیگری که باید بدان اشاره شود این است که اخلاق تربیتی معلمان به ندرت در ادبیات تحقیق مورد بررسی قرار گرفته و تحقیقات بسیار اندکی در تبیین و توضیح آن انجام شده که این امر شناخت دقیق شاخص‌ها

برای کسب اجازه و هماهنگی برای مصاحبه‌گزینه‌های مختلفی از جمله مصاحبه حضوری، مصاحبه تلفنی یا برخط به افراد ارائه می‌شد تا هر یک از افراد به هر طریقی که ترجیح می‌داد در مطالعه شرکت کند و به این ترتیب نرخ مشارکت در پژوهش بالا رود. برخی از سؤال‌های مصاحبه عبارت بود از: دیدگاه شما نسبت به مدل اخلاق تربیتی بارو چیست؟ آیا این مدل را برای تربیت اخلاقی دانش‌آموزان مناسب می‌دانید؟ چرا یا چرا نه؟ نقاط قوت و ضعف این مدل از نظر شما کدامند؟ به نظر شما چه نیازهای روانی و تربیتی در دانش‌آموزان ایرانی وجود دارد؟ این نیازها در چه سطوحی (فردی، اجتماعی، اخلاقی) قابل بررسی هستند؟ از نظر شما چه چالش‌ها و فرصت‌هایی برای بومی‌سازی مدل اخلاق تربیتی بارو در نظام آموزشی ایران وجود دارد؟ به نظر شما چه روش‌هایی برای تدریس مؤثر مدل اخلاق تربیتی بارو در مدارس ایران وجود دارد؟

در این پژوهش، از روش تحلیل مضمون براون و کلارک (۲۰۰۰) برای بررسی عمیق دیدگاه‌های مشارکت‌کنندگان استفاده شد؛ دلیل گزینش این رویکرد تناسب آن با پدیدارشناسی توصیفی است. این روش در شش مرحله انجام شد: محقق محتوای مصاحبه‌ها را به طور کامل مطالعه و بررسی کرد. هر جمله و عبارت به طور مجزا کدگذاری شد. کدها بر اساس شباهت‌ها و تفاوت‌ها دسته‌بندی و درون‌مایه‌های اصلی شناسایی شدند. درون‌مایه‌ها به دقت بررسی و در صورت نیاز اصلاح یا ادغام شدند. برای هر درون‌مایه یک عنوان مناسب انتخاب و مفهوم آن به طور دقیق شرح داده شد. یافته‌های پژوهش در قالب گزارشی نهایی تدوین شد.

برای سنجش اعتبار و صحت داده‌ها، از شاخص‌های اعتبار گویا و لینکلن (۱۹۸۹) استفاده شد. به عبارت دیگر برای اطمینان از صحت داده‌ها، پس از تجزیه و تحلیل هر مصاحبه، به شرکت‌کننده مراجعه و صحت و سقم مطالب تأیید و تغییرات لازم اعمال شد و برای جلوگیری از دخالت پیش‌فرض‌های محقق، تمام داده‌ها توسط محقق اصلی تایید و مفاهیم استخراج شده به بخش‌های مشخصی از داده‌ها مرتبط و تأیید شد. ویژگی‌های افراد شرکت‌کننده در مطالعه حاضر در جدول ۱ ارائه شده است.

یافته‌ها

در مجموع ۲۰ شرکت‌کننده در این مطالعه همکاری کردند. میانگین و انحراف معیار سنی شرکت‌کنندگان ۳۴ سال و ۱۰ بود. ۷ نفر از

تربیت اخلاقی در نظام آموزشی ایران برداشت. نظام‌های آموزشی در سراسر جهان، همواره به دنبال روش‌ها و مدل‌های نوینی برای ارتقای کیفیت تربیت اخلاقی دانش‌آموزان هستند (شوری و همکاران، ۲۰۲۱). در این میان، مدل اخلاق تربیتی بارو، به عنوان یکی از رویکردهای نوین در زمینه تربیت اخلاقی، توجه بسیاری از متخصصان تعلیم و تربیت را به خود جلب کرده است. این مدل با ارائه چارچوبی جامع و کاربردی، به دنبال پرورش فضایل اخلاقی، تفکر انتقادی، احترام به حقوق دیگران و عدالت‌خواهی در دانش‌آموزان است. با این حال، توجه به بومی‌سازی آن برای نظام آموزشی ایران از اهمیت بسزایی برخوردار است. چرا که هر جامعه‌ای با توجه به ارزش‌ها، باورها و فرهنگ خاص خود، نیازهای تربیتی منحصر به فردی دارد. باتوجه به آنچه بیان شد، سؤال اصلی پژوهش حاضر این است که چگونه می‌توان مدل اخلاق تربیتی بارو را با توجه به نیازهای روانی و تربیتی دانش‌آموزان ایرانی و شرایط خاص نظام آموزشی ایران بومی‌سازی کرد؟

روش

الف) طرح پژوهش و شرکت‌کنندگان: پژوهش حاضر با رویکرد کیفی و روش پدیدارشناسی توصیفی انجام شد. جامعه آماری شامل تمامی معلمان مشغول به کار شهر گرمسار در سال تحصیلی ۱۴۰۱-۱۴۰۲ بود و از میان آن‌ها به شیوه هدفمند و باتوجه به ملاک‌های ورود ۲۰ نفر انتخاب و مورد مصاحبه قرار گرفتند. در این مطالعه اشباع داده‌ها پس از ۱۵ مصاحبه حاصل شد ولی برای اطمینان، مصاحبه‌ها تا ۲۰ نفر ادامه یافت. انجام مصاحبه‌ها از مهرماه سال ۱۴۰۱ تا آذرماه سال ۱۴۰۱ به طول انجامید. ملاک‌های ورود به پژوهش حاضر شامل دارا بودن حداقل مدرک کارشناسی در رشته‌های علوم تربیتی و روانشناسی که به نوعی بیانگر پیشینه علمی مرتبط با مسئله پژوهش است و همچنین داشتن دست کم ۱۰ سال سابقه تدریس در مدارس بود. ملاک‌های خروج از مطالعه نیز عدم تمایل به همکاری در هر یک از مراحل مصاحبه بود.

ب) ابزار

ابزار اصلی پژوهش حاضر، مصاحبه عمیق نیمه‌ساختاریافته بود. هر مصاحبه بین ۳۰ تا ۴۵ دقیقه، از طریق تماس تصویری و صوتی انجام شد. دلیل برگزاری مصاحبه‌ها به صورت غیرحضوری این نکته بود که در تماس اولیه

مطالعه حاضر منجر به شناسایی ۱۰ نیاز روانی و ۱۰ نیاز تربیتی در دانش آموزان مبتنی بر نظریه بارو بود که به تفکیک در جدول ۲ ارائه شده است.

مشارکت‌کنندگان با مدرک کارشناسی ارشد مشغول به کار بودند و ۱۳ نفر با مدرک کارشناسی بودند. میانگین سابقه کاری شرکت‌کنندگان برابر با ۱۲ سال برآورد شد. فرآیند تجزیه و تحلیل مصاحبه شرکت‌کنندگان در

جدول ۱. اطلاعات جمعیت‌شناختی شرکت‌کنندگان در پژوهش حاضر

شرکت‌کننده	سن	تحصیلات	رشته تحصیلی	سابقه تدریس
کد ۱	۳۵	کارشناسی	روانشناسی	۱۰ سال
کد ۲	۶۵	کارشناسی	علوم تربیتی	۱۴ سال
کد ۳	۴۸	کارشناسی ارشد	روانشناسی تربیتی	۱۵ سال
کد ۴	۵۵	کارشناسی ارشد	روانشناسی عمومی	۲۵ سال
کد ۵	۴۰	کارشناسی	روانشناسی	۱۰ سال
کد ۶	۴۵	کارشناسی	علوم تربیتی	۱۲ سال
کد ۷	۵۵	کارشناسی ارشد	علوم تربیتی	۱۵ سال
کد ۸	۵۴	کارشناسی	علوم تربیتی	۱۳ سال
کد ۹	۳۵	کارشناسی	علوم تربیتی	۱۰ سال
کد ۱۰	۴۵	کارشناسی	علوم تربیتی	۱۳ سال
کد ۱۱	۳۳	کارشناسی	روانشناسی	۱۳ سال
کد ۱۲	۳۰	کارشناسی	علوم تربیتی	۱۵ سال
کد ۱۳	۳۳	کارشناسی ارشد	علوم تربیتی	۱۰ سال
کد ۱۴	۳۶	کارشناسی	روانشناسی	۱۳ سال
کد ۱۵	۳۸	کارشناسی ارشد	علوم تربیتی	۱۱ سال
کد ۱۶	۴۰	کارشناسی	روانشناسی	۱۵ سال
کد ۱۷	۵۹	کارشناسی ارشد	روانشناسی	۲۰ سال
کد ۱۸	۳۸	کارشناسی	علوم تربیتی	۱۱ سال
کد ۱۹	۳۸	کارشناسی ارشد	علوم تربیتی	۱۰ سال
کد ۲۰	۳۶	کارشناسی	علوم تربیتی	۱۰ سال

جدول ۲. خلاصه‌ای از نیازهای روانی و تربیتی دانش‌آموزان در قالب مدل تربیت اخلاقی بارو از منظر مشارکت‌کنندگان

اصول	نیازهای تربیتی	نیازهای روانی
احترام	آموزش مهارت‌های همدلی و درک احساسات دیگران	احساس امنیت و ثبات در روابط
	پرورش حس قدردانی و احترام به حقوق و ارزش‌های دیگران	تجربه برابری و عدالت در رفتار دیگران
	تشویق به رفتار مؤدبانه و محترمانه	فرصت‌هایی برای ابراز نظرات و عقاید
حقیقت	آموزش نحوه حل تعارضات به طور مسالمت‌آمیز	محیطی عاری از تبعیض و ظلم
	ایجاد فرصت‌هایی برای تجربه احترام متقابل در روابط	
	آموزش مهارت‌های تفکر انتقادی و حل مسئله	احساس آزادی و استقلال فکری
آزادی	پرورش حس جستجوی حقیقت و دانش	تجربه امنیت و ثبات در محیط یادگیری
	تشویق به پرسشگری و کاوش در ایده‌های جدید	فرصت‌هایی برای ابراز عقاید و نظرات بدون ترس از قضاوت
	آموزش نحوه تشخیص اخبار جعلی و اطلاعات نادرست	محیطی که از کنجکاوی و خلاقیت استقبال می‌کند
احترام	ایجاد فرصت‌هایی برای تجربه یادگیری مادام‌العمر	
	آموزش مهارت‌های تصمیم‌گیری و مسئولیت‌پذیری	احساس امنیت و ثبات در جامعه
آزادی	پرورش حس استقلال و خودکفایی	تجربه برابری و عدالت در فرصت‌ها
	تشویق به دنبال کردن اهداف و آرزوها	

اصول	نیازهای تربیتی	نیازهای روانی
	آموزش نحوه دفاع از حقوق خود و دیگران	فرصت‌هایی برای مشارکت در امور اجتماعی و سیاسی
	ایجاد فرصت‌هایی برای تجربه آزادی عمل در چارچوب قوانین و مقررات	محیطی که از آزادی بیان و اندیشه حمایت می‌کند
	آموزش مفاهیم عدالت و انصاف	احساس تعلق و عضویت در یک گروه
	پرورش حس مسئولیت‌پذیری اجتماعی	تجربه قدردانی و احترام از سوی دیگران
انصاف	تشویق به رفتار عادلانه و منصفانه با دیگران	فرصت‌هایی برای ایجاد روابط سالم و معنادار
	آموزش نحوه دفاع از حقوق خود و دیگران	محیطی سرشار از عشق و محبت
	ایجاد فرصت‌هایی برای تجربه مشارکت در تصمیم‌گیری‌های گروهی	احساس سلامتی و شادایی جسمی و روانی
	آموزش مهارت‌های خودآگاهی و خودشناسی	تجربه عشق و حمایت از سوی دیگران
	پرورش حس هدفمندی و معنای زندگی	فرصت‌هایی برای رشد و پیشرفت شخصی
سعادت	تشویق به دنبال کردن علایق و استعدادها	محیطی سرشار از امید و انگیزه
	آموزش نحوه مقابله با چالش‌ها و مشکلات	
	ایجاد فرصت‌هایی برای تجربه شادی و رضایت از زندگی	

احترام: نیازهای تربیتی و روانی

احترام یکی از مهم‌ترین اصول اخلاقی و اجتماعی است که در روابط بین افراد نقش اساسی ایفا می‌کند. احترام به معنای ارزش قائل شدن برای خود و دیگران، قدردانی از حقوق و احساسات آن‌ها و رفتار مؤدبانه و منصفانه با آن‌ها است.

نیازهای تربیتی برای پرورش احترام:

آموزش مهارت‌های همدلی و درک احساسات دیگران: به کودکان باید کمک کرد تا بتوانند احساسات و دیدگاه‌های دیگران را درک کنند. این کار از طریق آموزش فعال گوش دادن، قرار گرفتن در موقعیت‌های مختلف و صحبت در مورد احساسات خود و دیگران انجام می‌شود.

پرورش حس قدردانی و احترام به حقوق و ارزش‌های دیگران: به کودکان باید یاد داد که به حقوق، باورها و ارزش‌های دیگران، حتی اگر با آن‌ها متفاوت باشند، احترام بگذارند. این کار از طریق آموزش تنوع، برابری و عدالت انجام می‌شود.

تشویق به رفتار مؤدبانه و محترمانه: به کودکان باید رفتارهای مؤدبانه مانند استفاده از کلمات "لطفاً" و "متشکرم"، اجتناب از توهین و تمسخر، و احترام به حریم خصوصی دیگران را آموزش داد.

آموزش نحوه حل تعارضات به طور مسالمت‌آمیز: به کودکان باید مهارت‌های حل مسئله و مذاکره را آموزش داد تا بتوانند در صورت بروز اختلاف با دیگران به طور مسالمت‌آمیز به توافق برسند.

ایجاد فرصت‌هایی برای تجربه احترام متقابل در روابط: به کودکان باید فرصت‌هایی داده شود تا در روابطی که بر اساس احترام متقابل بنا شده‌اند،

شرکت کنند. این کار از طریق فعالیت‌های گروهی، کار داوطلبانه و تعامل با افراد از پیشینه‌های مختلف انجام می‌شود.

نیازهای روانی برای پرورش احترام:

احساس امنیت و ثبات در روابط: کودکان برای اینکه بتوانند به دیگران احترام بگذارند، به احساس امنیت و ثبات در روابط خود با آن‌ها نیاز دارند.

این به معنای داشتن مراقبان ثابتی است که به آن‌ها عشق می‌ورزند، از آن‌ها حمایت می‌کنند و به آن‌ها احترام می‌گذارند.

تجربه برابری و عدالت در رفتار دیگران: کودکان باید در معرض رفتار عادلانه و منصفانه از سوی بزرگسالان و همسالان خود قرار بگیرند. این به آن‌ها کمک می‌کند تا یاد بگیرند که با دیگران با احترام رفتار کنند، صرف نظر از نژاد، جنسیت، مذهب یا هر عامل دیگری.

فرصت‌هایی برای ابراز نظرات و عقاید: به کودکان باید فرصت‌هایی داده شود تا نظرات و عقاید خود را بدون ترس از قضاوت یا تمسخر بیان کنند. این به آن‌ها کمک می‌کند تا احساس ارزشمندی و احترام کنند و یاد بگیرند که به نظرات دیگران احترام بگذارند.

محیطی عاری از تبعیض و ظلم: کودکان باید در محیطی زندگی کنند که عاری از تبعیض و ظلم باشد. این به آن‌ها کمک می‌کند تا یاد بگیرند که با همه افراد با احترام رفتار کنند، صرف نظر از پیشینه یا شرایط آن‌ها.

با برآورده کردن این نیازهای تربیتی و روانی، می‌توان به کودکان کمک کرد تا به افرادی تبدیل شوند که به خود و دیگران احترام می‌گذارند و روابط سالم و معناداری برقرار می‌کنند.

انصاف: نیازهای تربیتی و روانی

انصاف یکی از اصول اخلاقی و اجتماعی مهم است که به معنای رفتار عادلانه و منصفانه با همه افراد، صرف نظر از پیشینه، موقعیت اجتماعی یا هر عامل دیگری است. انصاف در جامعه‌ای عادلانه، همه افراد فرصت‌های برابر برای رشد و پیشرفت دارند و حقوق آن‌ها به طور یکسان مورد احترام قرار می‌گیرد.

نیازهای تربیتی برای پرورش انصاف:

آموزش مفاهیم عدالت و انصاف: به کودکان باید مفاهیم عدالت و انصاف را آموزش داد و به آن‌ها کمک کرد تا بفهمند که رفتار عادلانه و منصفانه با دیگران چه معنایی دارد. این کار از طریق داستان‌ها، بازی‌ها و بحث‌های گروهی انجام می‌شود.

پرورش حس مسئولیت‌پذیری اجتماعی: به کودکان باید حس مسئولیت‌پذیری اجتماعی را آموزش داد و به آن‌ها کمک کرد تا بفهمند که چگونه می‌توانند به ایجاد جامعه‌ای عادلانه‌تر کمک کنند. این کار از طریق فعالیت‌های داوطلبانه، مشارکت در امور اجتماعی و حمایت از افراد آسیب‌پذیر انجام می‌شود.

تشویق به رفتار عادلانه و منصفانه با دیگران: به کودکان باید رفتار عادلانه و منصفانه با دیگران را آموزش داد، چه در بازی‌ها و چه در زندگی روزمره. این به معنای نوبت‌گیری، به اشتراک گذاشتن اسباب‌بازی‌ها و کمک به دیگران در صورت نیاز است.

آموزش نحوه دفاع از حقوق خود و دیگران: به کودکان باید نحوه دفاع از حقوق خود و دیگران را آموزش داد. این به معنای ایستادگی در برابر ظلم، صحبت کردن در مورد بی‌عدالتی و کمک به کسانی است که مورد آزار و اذیت قرار می‌گیرند.

ایجاد فرصت‌هایی برای تجربه مشارکت در تصمیم‌گیری‌های گروهی: به کودکان باید فرصت‌هایی داده شود تا در تصمیم‌گیری‌های گروهی شرکت کنند. این به آن‌ها کمک می‌کند تا یاد بگیرند که به نظرات دیگران گوش دهند، به دنبال راه‌حل‌های عادلانه باشند و به تصمیمات گروهی احترام بگذارند.

نیازهای روانی برای پرورش انصاف:

احساس تعلق و عضویت در یک گروه: کودکان برای اینکه بتوانند به دیگران عادلانه رفتار کنند، به احساس تعلق و عضویت در یک گروه نیاز

دارند. این به معنای داشتن دوستان، خانواده و جامعه‌ای است که از آن‌ها حمایت می‌کند و به آن‌ها احترام می‌گذارد.

تجربه قدردانی و احترام از سوی دیگران: کودکان باید در معرض رفتار عادلانه و منصفانه از سوی بزرگسالان و همسالان خود قرار بگیرند. این به آن‌ها کمک می‌کند تا یاد بگیرند که با دیگران با احترام رفتار کنند، صرف نظر از پیشینه یا شرایط آن‌ها.

فرصت‌هایی برای ایجاد روابط سالم و معنادار: به کودکان باید فرصت‌هایی داده شود تا روابط سالم و معناداری با دیگران برقرار کنند. این به آن‌ها کمک می‌کند تا یاد بگیرند که به دیگران اعتماد کنند، با آن‌ها همدلی کنند و به آن‌ها احترام بگذارند.

محیطی سرشار از عشق و محبت: کودکان باید در محیطی سرشار از عشق و محبت زندگی کنند. این به آن‌ها کمک می‌کند تا یاد بگیرند که با دیگران با شفقت و مهربانی رفتار کنند و به دنبال ایجاد دنیایی عادلانه‌تر باشند. با برآورده کردن این نیازهای تربیتی و روانی، می‌توان به کودکان کمک کرد تا به افرادی تبدیل شوند که به عدالت و انصاف پایبند هستند و به ایجاد جامعه‌ای عادلانه‌تر برای همه تلاش می‌کنند.

سعادت: نیازهای تربیتی و روانی

سعادت حالتی از رفاه عاطفی، روانی و معنوی است که با احساس رضایت، شادی و خوشبختی عمیق همراه است. سعادت به معنای داشتن زندگی خوب و پرمعنی است که در آن فرد احساس رضایت از خود، روابط، کار و اهداف خود دارد.

نیازهای تربیتی برای پرورش سعادت:

آموزش مهارت‌های خودآگاهی و خودشناسی: به افراد باید کمک کرد تا خود را بهتر بشناسند، نقاط قوت و ضعف خود را شناسایی کنند و ارزش‌ها و اهداف خود را در زندگی تعیین کنند. این کار از طریق آموزش مراقبه، یوگا، نوشتن خاطرات و گفتگو با افراد مورد اعتماد انجام می‌شود.

پرورش حس هدفمندی و معنای زندگی: به افراد باید کمک کرد تا هدف و معنای زندگی خود را پیدا کنند. این کار از طریق کاوش در علایق و استعدادها، مشارکت در فعالیت‌های داوطلبانه و کمک به دیگران، و اتصال با معنویت و مذهب انجام می‌شود.

تشویق به دنبال کردن علایق و استعدادها: به افراد باید تشویق شوند تا علایق و استعدادهای خود را دنبال کنند و در فعالیت‌هایی شرکت کنند که از

نیازهای تربیتی برای پرورش حقیقت:

آموزش مهارت‌های تفکر انتقادی و حل مسئله: به افراد باید مهارت‌های تفکر انتقادی و حل مسئله را آموزش داد تا بتوانند اطلاعات را تجزیه و تحلیل کنند، استدلال‌ها را ارزیابی کنند و به نتایج منطقی برسند. این کار از طریق آموزش روش‌های تحقیق، منطق و فلسفه انجام می‌شود.

پرورش حس جستجوی حقیقت و دانش: به افراد باید حس جستجوی حقیقت و دانش را القا کرد. این کار از طریق تشویق آن‌ها به پرسشگری، کاوش در ایده‌های جدید و به چالش کشیدن باورهای خود انجام می‌شود. تشویق به پرسشگری و کاوش در ایده‌های جدید: به افراد باید تشویق شوند تا سؤال بپرسند، در مورد ایده‌های جدید کاوش کنند و از پذیرش بدون چون و چرا اطلاعات اجتناب کنند. این کار از طریق تشویق آن‌ها به بحث و گفتگو، مطالعه منابع مختلف و حضور در جلسات

آموزش نحوه تشخیص اخبار جعلی و اطلاعات نادرست: در عصر اطلاعات، تشخیص اخبار جعلی و اطلاعات نادرست از منابع معتبر بسیار مهم است. به افراد باید مهارت‌های ارزیابی منابع، بررسی صحت اطلاعات و شناسایی مغرضانه بودن را آموزش داد. این کار از طریق آموزش سواد رسانه‌ای، استفاده از منابع معتبر و بررسی متقابل اطلاعات انجام می‌شود. ایجاد فرصت‌هایی برای تجربه یادگیری مادام‌العمر: جستجوی حقیقت یک فرآیند مادام‌العمر است. به افراد باید تشویق شوند تا به طور مداوم یاد بگیرند، دانش خود را گسترش دهند و دیدگاه‌های خود را به چالش بکشند. این کار از طریق شرکت در دوره‌های آموزشی، مطالعه کتاب‌ها و مقالات، و حضور در رویدادهای آموزشی انجام می‌شود.

نیازهای روانی برای پرورش حقیقت:

احساس آزادی و استقلال فکری: برای جستجوی حقیقت، افراد به احساس آزادی و استقلال فکری نیاز دارند. این به معنای داشتن فضایی امن برای پرسشگری، کاوش در ایده‌های جدید و ابراز عقاید بدون ترس از سرکوب یا سانسور است.

تجربه امنیت و ثبات در محیط یادگیری: افراد برای یادگیری و رشد به احساس امنیت و ثبات در محیط یادگیری نیاز دارند. این به معنای داشتن محیطی عاری از تبعیض، خشونت و ترس است که در آن افراد احساس تشویق و حمایت می‌کنند.

آن‌ها لذت می‌برند و به آن‌ها احساس رضایت می‌دهند. این کار از طریق امتحان کردن فعالیت‌های جدید، شرکت در کلاس‌ها و کارگاه‌های آموزشی، و دنبال کردن رویاها و آرزوها انجام می‌شود. آموزش نحوه مقابله با چالش‌ها و مشکلات: به افراد باید مهارت‌های مقابله با چالش‌ها و مشکلات را آموزش داد. این کار از طریق آموزش تکنیک‌های حل مسئله، مدیریت استرس و تاب‌آوری انجام می‌شود. ایجاد فرصت‌هایی برای تجربه شادی و رضایت از زندگی: به افراد باید فرصت‌هایی داده شود تا شادی و رضایت را در زندگی خود تجربه کنند. این کار از طریق گذراندن وقت با عزیزان، انجام فعالیت‌های مورد علاقه، و قدردانی از داشته‌ها انجام می‌شود.

نیازهای روانی برای پرورش سعادت:

احساس سلامتی و شادابی جسمی و روانی: برای تجربه سعادت، افراد به سلامتی جسمی و روانی نیاز دارند. این به معنای داشتن رژیم غذایی سالم، ورزش منظم، خواب کافی و مراقبت از سلامت روان است. تجربه عشق و حمایت از سوی دیگران: انسان موجودی اجتماعی است و برای سعادت به عشق و حمایت از سوی دیگران نیاز دارد. این به معنای داشتن روابط سالم و معنادار با خانواده، دوستان و جامعه است. فرصت‌هایی برای رشد و پیشرفت شخصی: افراد برای سعادت به احساس رشد و پیشرفت در زندگی خود نیاز دارند. این کار از طریق یادگیری مهارت‌های جدید، کسب دانش جدید و به چالش کشیدن خود برای رسیدن به اهداف انجام می‌شود.

محیطی سرشار از امید و انگیزه: افراد برای سعادت به زندگی در محیطی سرشار از امید و انگیزه نیاز دارند. این به معنای احاطه شدن توسط افرادی است که مثبت‌اندیش و حامی هستند و به دنبال ایجاد دنیایی بهتر هستند. با برآورده کردن این نیازهای تربیتی و روانی، می‌توان به افراد کمک کرد تا به سعادت پایدار و بادوام دست پیدا کنند.

حقیقت: نیازهای تربیتی و روانی

حقیقت به معنای جستجوی دانش و درک عمیق از واقعیت است. این به معنای پرسشگری، کاوش در ایده‌های جدید و تلاش برای یافتن پاسخ به سؤالات اساسی در مورد زندگی، جهان و هستی است.

حقوق و آزادی‌های اساسی، نحوه شناسایی نقض حقوق و نحوه ایستادگی در برابر بی‌عدالتی است.

ایجاد فرصت‌هایی برای تجربه آزادی عمل در چارچوب قوانین و مقررات: به افراد باید فرصت‌هایی داده شود تا آزادی عمل خود را در چارچوب قوانین و مقررات تجربه کنند. این به معنای ایجاد فضایی برای آن‌ها برای کاوش در ایده‌های خود، ابراز عقاید خود و مشارکت در جامعه به روشی ایمن و مسئولانه است.

نیازهای روانی برای پرورش آزادی:

احساس امنیت و ثبات در جامعه: برای اینکه افراد احساس آزادی کنند، به احساس امنیت و ثبات در جامعه نیاز دارند. این به معنای زندگی در جامعه‌ای عاری از خشونت، تبعیض و ظلم است که در آن قانون حاکم باشد و حقوق همه افراد مورد احترام باشد.

تجربه برابری و عدالت در فرصت‌ها: برای اینکه افراد احساس آزادی کنند، به تجربه برابری و عدالت در فرصت‌ها نیاز دارند. این به معنای دسترسی برابر به آموزش، مراقبت‌های بهداشتی، اشتغال و سایر منابع است، صرف نظر از پیشینه، مذهب، جنسیت یا هر عامل دیگری.

فرصت‌هایی برای مشارکت در امور اجتماعی و سیاسی: برای اینکه افراد احساس آزادی کنند، به فرصت‌هایی برای مشارکت در امور اجتماعی و سیاسی نیاز دارند. این به معنای داشتن حق رای، نامزدی برای مناصب دولتی و ابراز عقاید خود در مورد مسائل مربوط به جامعه است.

محیطی که از آزادی بیان و اندیشه حمایت می‌کند برای اینکه افراد احساس آزادی کنند، به محیطی نیاز دارند که از آزادی بیان و اندیشه حمایت کند. این به معنای داشتن حق بیان عقاید خود بدون ترس از سانسور یا مجازات، و همچنین حق دسترسی به اطلاعات و ایده‌های مختلف است.

با برآورده کردن این نیازهای تربیتی و روانی، می‌توان به افراد کمک کرد تا به انسان‌هایی آزاد و مسئول تبدیل شوند که می‌توانند در دنیایی عادلانه و دموکراتیک زندگی کنند و به طور کامل در آن مشارکت کنند.

در ادامه مشارکت کنندگان به ارائه پیشنهاداتی برای تعدیل و تطبیق مدل بارو با نیازهای روانی و تربیتی پرداختند که شامل ۲۷ مضمون اولیه در قالب ۵ مضمون اصلی در مدل پیشنهادی بارو بود که در جدول ۳ خلاصه شده است.

فرصت‌هایی برای ابراز عقاید و نظرات بدون ترس از قضاوت: افراد برای جستجوی حقیقت به فرصت‌هایی برای ابراز عقاید و نظرات خود بدون ترس از قضاوت یا تمسخر نیاز دارند. این به معنای داشتن فضایی باز و پذیرا برای گفتگو و تبادل نظر است.

محیطی که از کنجکاوی و خلاقیت استقبال می‌کند: جستجوی حقیقت نیازمند کنجکاوی و خلاقیت است. به افراد باید تشویق شوند تا سؤال بپرسند، ایده‌های جدید را کاوش کنند و از تفکر قالبی اجتناب کنند. این کار از طریق تشویق آن‌ها به تفکر انتقادی، حل مسئله و خلاقیت انجام می‌شود. با برآورده کردن این نیازهای تربیتی و روانی، می‌توان به افراد کمک کرد تا به جستجوگران حقیقت عمیق و مستقل تبدیل شوند که به دنبال درک عمیق‌تر از واقعیت هستند.

آزادی: نیازهای تربیتی و روانی

آزادی یکی از مهم‌ترین ارزش‌های انسانی است که به معنای توانایی انتخاب، عمل و زندگی بدون محدودیت‌های غیرضروری است. آزادی به افراد قدرت می‌دهد تا زندگی خود را مطابق با ارزش‌ها، اهداف و علایق خود شکل دهند و در جامعه‌ای عادلانه و دموکراتیک مشارکت کنند.

نیازهای تربیتی برای پرورش آزادی:

آموزش مهارت‌های تصمیم‌گیری و مسئولیت‌پذیری: به افراد باید مهارت‌های لازم برای تصمیم‌گیری آگاهانه و مسئولانه را آموزش داد. این به معنای آموزش آن‌ها برای در نظر گرفتن عواقب انتخاب‌های خود، ارزیابی گزینه‌های مختلف و انتخاب بهترین مسیر برای خود و دیگران است.

پرورش حس استقلال و خودکفایی: به افراد باید کمک کرد تا حس استقلال و خودکفایی را در خود پرورش دهند. این به معنای تشویق آن‌ها برای انجام کارهای خود، اتکا به توانایی‌های خود و یافتن راه‌حل‌های مشکلات خود است.

تشویق به دنبال کردن اهداف و آرزوها: به افراد باید تشویق شوند تا اهداف و آرزوهای خود را دنبال کنند و از رسیدن به آن‌ها نترسند. این به معنای حمایت از آن‌ها برای کشف علایق خود، توسعه استعدادها و تلاش برای رسیدن به پتانسیل کامل خود است.

آموزش نحوه دفاع از حقوق خود و دیگران: به افراد باید نحوه دفاع از حقوق خود و دیگران را آموزش داد. این به معنای آموزش آن‌ها در مورد

جدول ۳. مضامین و زیرمضامین حاصل از تحلیل مصاحبه‌ها

مضمون اصلی	زیرمضمون استخراج شده
سعادت	برخورد نامناسب
	عمل به وظیفه
	حفظ حرمت
	رعایت و حفظ احترام
	رعایت عدالت
	تکریم
حقیقت	رعایت قواعد
	رعایت حقوق دیگران
	صداقت
	راستی
انصاف	درستی
	عدالت
	پرهیز از تبعیض
	برابری
آزادی	برخورد یکسان
	بی طرفی
	آزادی در عمل
	استقلال
سعادت	شکیبایی
	رحم و مهربانی
	اعتماد
	دوستی
	تذکر
	زیبایی
	کمک به هم‌نوع
	همدلی

حفظ حرمت: احترام به حریم خصوصی و شخصی افراد، پرهیز از غیبت و تهمت، و ترویج فرهنگ احترام متقابل در جامعه.

رعایت و حفظ احترام: احترام به مقام و منزلت افراد، صرف نظر از سن، جنسیت، موقعیت اجتماعی یا هر عامل دیگری، و آموزش دانش‌آموزان برای احترام گذاشتن به معلمان، بزرگسالان و یکدیگر.

رعایت عدالت: رفتار عادلانه و منصفانه با همه افراد، بدون تبعیض یا جانبداری، و ترویج فرهنگ عدالت و انصاف در جامعه.

تکریم: گرامی داشتن افراد و ارزش قائل شدن برای آن‌ها، به خصوص بزرگان، معلمان و کسانی که برای جامعه فداکاری کرده‌اند، و آموزش دانش‌آموزان برای قدردانی از بزرگان و احترام به مقام آن‌ها.

رعایت قواعد: پایبندی به قوانین و مقررات جامعه، چه در مدرسه و چه در خارج از آن، و آموزش دانش‌آموزان برای تبدیل شدن به شهروندانی قانونمند و مسئول.

رعایت حقوق دیگران: احترام به حقوق و آزادی‌های دیگران، پرهیز از تجاوز به حقوق آن‌ها، و ترویج فرهنگ احترام به حقوق بشر در جامعه. این موارد به پرورش نسلی از دانش‌آموزان کمک می‌کند که به سعادت و خوشبختی در زندگی خود دست پیدا می‌کنند و در جامعه‌ای عادلانه، دموکراتیک و احترام‌آمیز زندگی می‌کنند.

حقیقت

صداقت و راستی: راستگویی و پرهیز از دروغ‌گویی، چه در گفتار و چه در عمل، و ترویج فرهنگ صداقت و امانتداری در جامعه. درستکاری و صداقت در تمام امور زندگی، پرهیز از فریب و حيله‌گری، و ترویج فرهنگ درستکاری و صداقت در جامعه. این موارد به پرورش نسلی از دانش‌آموزان کمک می‌کند که به دنبال حقیقت باشند، با صداقت و راستی زندگی کنند و به جامعه‌ای عادلانه و شفاف کمک کنند.

انصاف

درستی: رفتار عادلانه و منصفانه با همه افراد، بدون در نظر گرفتن پیشینه، موقعیت اجتماعی یا هر عامل دیگری، و ترویج فرهنگ انصاف و عدالت در جامعه.

عدالت: برقراری عدالت در همه زمینه‌های زندگی، از جمله در نظام آموزشی، نظام قضایی و نظام اقتصادی، و ترویج فرهنگ عدالت‌خواهی در جامعه.

معلمان پیشنهاد داده‌اند که موارد زیر به اصول تربیتی بارو در نظام آموزش ایران اضافه شود تا این اصول بیشتر با نیازهای بومی کشور همخوانی داشته باشد.

سعادت

برخورد نامناسب: پرهیز از رفتارهای نامناسب و آزاردهنده با دیگران، چه به صورت کلامی و چه غیر کلامی، و ترویج رفتارهای محترمانه و دلسوزانه.

عمل به وظیفه: انجام وظایف و تعهدات به طور کامل و مسئولانه، چه در قبال خود و چه در قبال دیگران، و آموزش دانش‌آموزان برای تبدیل شدن به شهروندانی مسئول.

زیبایی: تقدیر از زیبایی در طبیعت، هنر و فرهنگ، و ترویج فرهنگ زیبایی‌شناسی و ظرافت در جامعه.

کمک به هم‌نوع: یاری رساندن به دیگران در مواقع نیاز، و ترویج فرهنگ ایثار و فداکاری در جامعه.

همدلی: درک و احساس همدردی با دیگران، و ترویج فرهنگ همدلی و انسانیت در جامعه.

این موارد به پرورش نسلی از دانش‌آموزان کمک می‌کند که به دنبال سعادت و خوشبختی باشند، با دیگران با شفقت و مهربانی رفتار کنند و به ایجاد جامعه‌ای عادلانه، دلسوز و زیبا کمک کنند.

بحث و نتیجه‌گیری

هدف از انجام پژوهش حاضر تحلیل دیدگاه معلمان نسبت به مدل اخلاق تربیتی بارو و تعدیل آن براساس نیازهای روانی و تربیتی در نظام آموزشی ایران بود. یافته‌ها نشان می‌دهند که اصول پنج‌گانه بارو (سعادت، حقیقت، انصاف، آزادی، احترام) از اهمیت بالایی در نظام آموزشی ایران برخوردارند. این یافته‌ها با مطالعات شوری و همکاران (۲۰۲۱) مبنی بر تأیید اصول ارائه شده در مدل اخلاق تربیتی بارو که شامل ۵ اصل بود، شاپیرا (۲۰۲۰) مبنی بر ضرورت بومی‌سازی مدل‌های تربیت اخلاقی متناسب با شرایط حاکم در جامعه همراستا است.

در بستر فرهنگی و آموزشی ایران، اصل سعادت به عنوان نیاز اولیه و اساسی دانش‌آموزان شناخته شد که بر بهبود کلی کیفیت زندگی و رضایت‌مندی آن‌ها تمرکز دارد (مهرجو و همکاران، ۱۴۰۳). در فرهنگ ایرانی، سعادت معمولاً به معنای خوشبختی، رضایت‌مندی و حال خوب عمومی تعریف می‌شود. این مفهوم نه تنها شامل رفاه مادی بلکه شامل رفاه روانی و اجتماعی نیز می‌باشد. سعادت در این زمینه به معنای یک زندگی متعادل و رضایت‌بخش است که فرد در آن احساس خوشبختی و موفقیت می‌کند (خسروی و سپاه‌منصور، ۱۴۰۳؛ حسن‌تهرانی و محرمی، ۱۴۰۳).

دانش‌آموزان در محیط آموزشی نیازمند احساس امنیت، تعلق، و ارزشمندی هستند. اصل سعادت با تمرکز بر بهبود این جنبه‌ها می‌تواند به رفع نیازهای روانی آن‌ها کمک کند. وقتی دانش‌آموزان احساس کنند که در محیطی امن و حمایت‌کننده قرار دارند، می‌توانند به راحتی تمرکز کنند و به اهداف تحصیلی خود برسند. پژوهش‌ها نشان داده است که رضایت‌مندی و

پرهیز از تبعیض: عدم تمایز قائل شدن بین افراد بر اساس نژاد، قومیت، مذهب، جنسیت یا هر عامل دیگری، و ترویج فرهنگ برابری و احترام به حقوق همه افراد در جامعه.

برابری: فراهم کردن فرصت‌های برابر برای همه افراد، صرف نظر از پیشینه یا موقعیت اجتماعی آن‌ها، و ترویج فرهنگ برابری و عدالت در جامعه.

برخورد یکسان: رفتار یکسان با همه افراد، بدون در نظر گرفتن تمایلات یا نظرات شخصی، و ترویج فرهنگ بی‌طرفی و عدالت در جامعه.

بی‌طرفی: عدم جانبداری از هیچ فرد یا گروهی، و اتخاذ تصمیمات عادلانه و منصفانه بر اساس شواهد و مدارک، و ترویج فرهنگ بی‌طرفی و عدالت در جامعه.

این موارد به پرورش نسلی از دانش‌آموزان کمک می‌کند که به دنبال عدالت باشند، با انصاف و عدالت رفتار کنند و به ایجاد جامعه‌ای عادلانه و برابر برای همه کمک کنند.

آزادی:

آزادی در عمل: توانایی انتخاب و عمل آزادانه در چارچوب قوانین و مقررات، و ترویج فرهنگ مسئولیت‌پذیری در قبال انتخاب‌های خود.

استقلال: توانایی اتکا به خود و انجام کارها بدون وابستگی به دیگران، و ترویج فرهنگ خودکفایی و اعتماد به نفس در جامعه.

این موارد به پرورش نسلی از دانش‌آموزان کمک می‌کند که از آزادی خود به طور مسئولانه استفاده کنند، به استقلال فکری و عملی دست پیدا کنند و به جامعه‌ای آزاد و دموکراتیک کمک کنند.

سعادت:

شکلیابی: تحمل سختی‌ها و مشکلات با صبر و حوصله، و ترویج فرهنگ صبر و بردباری در جامعه.

رحم و مهربانی: رفتار دلسوزانه و عطفانه با دیگران، به خصوص افراد نیازمند و آسیب‌پذیر، و ترویج فرهنگ مهرورزی و نیکوکاری در جامعه.

اعتماد: ایمان به دیگران و برقراری روابط مبتنی بر اعتماد، و ترویج فرهنگ صداقت و امانتداری در جامعه.

دوستی: ایجاد و حفظ روابط صمیمی و دوستانه با دیگران، و ترویج فرهنگ دوستی و محبت در جامعه.

تذکر: دادن نصیحت و راهنمایی به دیگران به منظور کمک به آن‌ها برای بهبود زندگی خود، و ترویج فرهنگ خیرخواهی و دلسوزی در جامعه.

انصاف به عنوان یک نیاز اساسی شناخته شد که به دانش‌آموزان احساس امنیت و عدالت را در محیط مدرسه می‌دهد. انصاف به دانش‌آموزان احساس امنیت و عدالت می‌دهد. آن‌ها باید احساس کنند که در محیطی عادلانه هستند که در آن همه به صورت منصفانه و برابر با آن‌ها رفتار می‌شود. این احساس امنیت به آن‌ها کمک می‌کند تا با اطمینان و اعتماد به نفس بیشتری در فعالیت‌های آموزشی و اجتماعی شرکت کنند (ساجدوا و همکاران، ۲۰۲۱). اصل انصاف به کاهش تبعیض و نابرابری در محیط آموزشی کمک می‌کند. این اصل تأکید دارد که همه دانش‌آموزان، بدون توجه به پس‌زمینه‌های اجتماعی، اقتصادی یا فرهنگی‌شان، باید فرصت‌های برابر برای یادگیری و رشد داشته باشند. انصاف در رفتار با دانش‌آموزان و ایجاد محیطی عادلانه باعث توسعه روابط مثبت بین دانش‌آموزان و معلمان و همچنین بین خود دانش‌آموزان می‌شود. این روابط مثبت می‌تواند به بهبود فضای کلی مدرسه و افزایش همکاری و همبستگی بین اعضای آن کمک کند. وقتی دانش‌آموزان در محیطی منصفانه پرورش می‌یابند، حس مسئولیت‌پذیری در آن‌ها تقویت می‌شود (اوشی و همکاران، ۲۰۲۳). آن‌ها یاد می‌گیرند که رفتارهای عادلانه و منصفانه در تعاملات خود داشته باشند و مسئولیت رفتارها و تصمیمات خود را بر عهده بگیرند. در نتیجه، اصول حقیقت و انصاف نقش بسیار مهمی در بهبود کیفیت محیط آموزشی دارند. اصل حقیقت با تشویق به صداقت و شفافیت، به ایجاد محیطی علمی و قابل اعتماد کمک می‌کند و اصل انصاف با ایجاد احساس امنیت و عدالت، به کاهش تبعیض و توسعه روابط مثبت در محیط مدرسه کمک می‌کند. توجه به این اصول می‌تواند به بهبود عملکرد تحصیلی و تربیتی دانش‌آموزان منجر شود و آن‌ها را برای موفقیت در زندگی آینده آماده کند (تیندل و همکاران، ۲۰۲۲).

آزادی و احترام نیز به عنوان اصولی کلیدی در تربیت دانش‌آموزان مورد توجه قرار گرفتند. آزادی به دانش‌آموزان اجازه می‌دهد تا خلاقیت و ابتکار خود را بیان کنند، درحالی‌که احترام متقابل بین معلمان و دانش‌آموزان به ایجاد یک محیط آموزشی مثبت کمک می‌کند. اصل آزادی یکی از اصول کلیدی در تربیت دانش‌آموزان است که نقش مهمی در توسعه شخصیت و مهارت‌های آن‌ها دارد (کارئون و مانانساللا، ۲۰۲۱). آزادی به دانش‌آموزان اجازه می‌دهد تا خلاقیت و ابتکار خود را بیان کنند. وقتی دانش‌آموزان احساس کنند که در بیان ایده‌ها و افکار خود آزاد هستند، بیشتر به دنبال

خوشبختی دانش‌آموزان تأثیر مستقیم بر عملکرد تحصیلی آن‌ها دارد (مرسین و همکاران، ۲۰۱۹؛ شک و همکاران، ۲۰۲۳). دانش‌آموزانی که احساس سعادت و خوشبختی می‌کنند، معمولاً انگیزه بیشتری برای یادگیری دارند و در نتیجه، نتایج تحصیلی بهتری کسب می‌کنند. بنابراین، توجه به اصل سعادت می‌تواند به بهبود نتایج آموزشی منجر شود. در نتیجه، اصل سعادت در بستر فرهنگی و آموزشی ایران به عنوان یک نیاز اولیه و اساسی دانش‌آموزان شناسایی شده است. تمرکز بر این اصل می‌تواند به بهبود کلی کیفیت زندگی و رضایت‌مندی دانش‌آموزان منجر شود و در نهایت به بهبود عملکرد تحصیلی آن‌ها کمک کند. سیاست‌گذاران و معلمان با توجه به این اصل می‌توانند محیط‌های آموزشی حمایتی و متعادل‌تری ایجاد کنند که در آن دانش‌آموزان بتوانند به بهترین شکل ممکن رشد و شکوفا شوند (کلیب و همکاران، ۲۰۲۱).

اصل حقیقت نیز به دانش‌آموزان کمک می‌کند تا در محیطی پرورش یابند که صداقت و شفافیت را تشویق می‌کند. این امر به خصوص در سیستم آموزشی که به یادگیری و آموزش علمی اهمیت می‌دهد، بسیار مهم است. اصل حقیقت دانش‌آموزان را تشویق می‌کند تا در محیطی رشد کنند که صداقت و شفافیت ارزش‌های مهمی محسوب می‌شوند (پاچکو و همکاران، ۲۰۱۷). در چنین محیطی، دانش‌آموزان ترغیب می‌شوند که صادق باشند، از بیان حقیقت نترسند و در تعاملات خود شفافیت را رعایت کنند. سیستم آموزشی که بر یادگیری و آموزش علمی تأکید دارد، نیازمند محیطی است که در آن حقیقت به عنوان یک ارزش مرکزی مورد توجه قرار گیرد. دانش‌آموزان باید یاد بگیرند که پژوهش علمی بر پایه حقیقت و واقعیت استوار است و تنها از طریق صداقت و شفافیت می‌توانند به نتایج معتبر و قابل اعتماد دست یابند (فتاحی و همکاران، ۲۰۲۰). تشویق به صداقت و شفافیت همچنین به توسعه تفکر انتقادی دانش‌آموزان کمک می‌کند. آن‌ها یاد می‌گیرند که اطلاعات را با دقت بررسی کنند، سؤالات مناسب بپرسند و به دنبال حقیقت باشند. این مهارت‌ها برای موفقیت در تحصیلات عالی و زندگی حرفه‌ای ضروری هستند. صداقت و شفافیت در روابط بین معلمان و دانش‌آموزان به ایجاد اعتماد متقابل کمک می‌کند. اعتمادسازی باعث می‌شود که دانش‌آموزان احساس امنیت کنند و بتوانند بدون ترس از تنبیه یا سرزنش، مشکلات و نگرانی‌های خود را با معلمان در میان بگذارند (بیتس و همکاران، ۲۰۱۵).

در نتیجه، اصول آزادی و احترام به عنوان دو عنصر کلیدی در تربیت دانش‌آموزان، نقش بسیار مهمی در بهبود کیفیت محیط آموزشی و توسعه مهارت‌ها و شخصیت آن‌ها ایفا می‌کنند. اصل آزادی با ترویج خلاقیت، ابتکار، و مسئولیت‌پذیری، به دانش‌آموزان کمک می‌کند تا به بهترین نسخه از خود تبدیل شوند. اصل احترام با ایجاد محیطی مثبت و سازنده، به توسعه روابط سالم و مهارت‌های اجتماعی دانش‌آموزان کمک می‌کند. توجه به این اصول می‌تواند به بهبود عملکرد تحصیلی و تربیتی دانش‌آموزان و ایجاد یک محیط آموزشی موفق و متعادل منجر شود (لو کورالویچ، ۲۰۲۲).

از محدودیت‌های پژوهش حاضر می‌توان به عدم اقبال مشارکت‌کنندگان و دشواری در قانع ساختن آن‌ها برای مصاحبه بود؛ همچنین در فرآیند مصاحبه دیدگاه‌ها محافظه‌کارانه برخی از مصاحبه‌شوندگان فرآیند مصاحبه را فرسایشی و کند می‌کرد. همچنین می‌توان به محدودیت در برقراری ارتباط با کارشناسان و متخصصان خبره که از مسئولان اجرایی هستند اشاره کرد؛ چرا که این افراد طبیعتاً به دلیل حضور در سمت‌های اجرایی با واقعیت‌های میدانی، چالش‌های پیش‌رو و فرصت‌های موجود آشنایی بهتر و بیشتری دارند ولی عملاً دسترسی به این افراد برای برگزاری جلسات مصاحبه با دشواری روبه‌رو بود. براساس یافته‌های این مطالعه می‌توان پیشنهاد برای بازنگری در اسناد و آیین‌نامه‌ها با نیم‌نگاهی به اصول تعدیل یافته بارو در تربیت اخلاقی داشت از جمله: طرح طبقه‌بندی مشاغل معلمان، سوگندنامه معلمی، اهداف دوره‌های تحصیلی، برنامه‌درسی دانشگاه فرهنگیان، شایستگی‌های معلمی و برنامه‌های زیرنظام سند تحول بنیادین، منشور اخلاقی آموزش و پرورش و مدرسه. از دیگر پیشنهادها مطرح شده با توجه به یافته‌ها می‌توان به تدوین منشور اخلاقی وزارت آموزش و پرورش، بخش‌های مختلف ستاد و مدرسه براساس اصول اخلاقی اشاره کرد. آموزش و پرورش باید با برگزاری سمینارها و کارگاه‌های آموزشی با تصاویر از نمونه‌های زنده رفتارهای اخلاقی و تأثیرات عمیق آن‌ها و ارائه استراتژی‌هایی در مورد چگونگی حل معضلات اخلاقی، به ارتقای سطح اخلاق تربیتی معلمان کمک کند. از آنجا که بعضی از معلمان، خود را صرفاً متعهد به آموزش در کلاس می‌دانند؛ لازم است تا با تفهیم این مهم که در کنار آموزش، باید با داشتن اخلاق شایسته و اخذ تصمیمات درست اخلاقی، به پرورش اخلاق پرداخته شود، در راه ارتقای اخلاق تربیتی معلمان اقدام کرد.

کشف و اختراع می‌روند. این امر می‌تواند به توسعه مهارت‌های تفکر خلاق و حل مسئله آن‌ها کمک کند. آزادی به دانش‌آموزان کمک می‌کند تا هویت فردی خود را توسعه دهند (ولاجو و همکاران، ۲۰۲۳). آن‌ها با داشتن آزادی در انتخاب‌ها و تصمیم‌گیری‌ها، می‌توانند بهتر خود را بشناسند و علائق و استعداد‌های خود را کشف کنند. این شناخت از خود باعث می‌شود که آن‌ها بتوانند مسیرهای تحصیلی و شغلی مناسب‌تری را انتخاب کنند. آزادی در بیان افکار و ایده‌ها به افزایش اعتماد به نفس دانش‌آموزان کمک می‌کند. آن‌ها یاد می‌گیرند که به خود و توانایی‌های خود اعتماد داشته باشند و از شکست‌ها و چالش‌ها به عنوان فرصت‌هایی برای یادگیری استفاده کنند. با دادن آزادی به دانش‌آموزان، آن‌ها همچنین مسئولیت تصمیمات و رفتارهای خود را بر عهده می‌گیرند. این مسئولیت‌پذیری به آن‌ها کمک می‌کند تا به شهروندان مسئول و متعهد تبدیل شوند که قادر به مدیریت خود و زندگی خود هستند (مرسین و همکاران، ۲۰۱۹).

اصل احترام نیز به عنوان یکی دیگر از اصول اساسی در تربیت دانش‌آموزان شناخته می‌شود. این اصل نقش حیاتی در ایجاد یک محیط آموزشی مثبت و سازنده دارد. احترام متقابل بین معلمان و دانش‌آموزان به ایجاد یک محیط آموزشی مثبت کمک می‌کند. در چنین محیطی، دانش‌آموزان احساس می‌کنند که به عنوان افراد ارزشمند مورد توجه قرار می‌گیرند و این امر به افزایش انگیزه و مشارکت آن‌ها در فرآیند یادگیری کمک می‌کند (ساجدوا و همکاران، ۲۰۲۱). احترام متقابل باعث توسعه روابط سالم و مثبت بین دانش‌آموزان و معلمان می‌شود. این روابط مثبتی بر اعتماد و درک متقابل است که می‌تواند به بهبود فضای کلاس و همکاری بیشتر بین اعضای آن منجر شود. دانش‌آموزان با یادگیری احترام به دیگران، مهارت‌های اجتماعی مهمی مانند همدلی، گوش دادن فعال و تعامل مثبت را فرا می‌گیرند. این مهارت‌ها برای موفقیت در زندگی اجتماعی و حرفه‌ای بسیار ضروری هستند. احترام متقابل در محیط آموزشی به ترویج انضباط و رفتار مثبت کمک می‌کند. دانش‌آموزانی که یاد می‌گیرند به معلمان و همکلاسی‌های خود احترام بگذارند، معمولاً رفتارهای منظم‌تری دارند و کمتر به رفتارهای ناپسند و مخرب روی می‌آورند (کونزله و همکاران، ۲۰۲۰).

ملاحظات اخلاقی

پیروی از اصول اخلاق پژوهش: این مقاله برگرفته از رساله دکتری نویسنده اول در رشته روانشناسی تربیتی در دانشکده روانشناسی دانشگاه آزاد اسلامی واحد گرمسار است. به جهت حفظ رعایت اصول اخلاقی در این پژوهش سعی شد تا جمع‌آوری اطلاعات پس از جلب رضایت شرکت‌کنندگان انجام شود. همچنین به شرکت‌کنندگان درباره رازداری در حفظ اطلاعات شخصی و ارائه نتایج بدون قید نام و مشخصات شناسنامه افراد، اطمینان داده شد.

حامی مالی: این پژوهش در قالب رساله دکتری و بدون حمایت مالی می‌باشد.

نقش هر یک از نویسندگان: این مقاله از رساله دکتری نویسنده اول و به راهنمایی نویسنده دوم و مشاوره نویسنده سوم استخراج شده است.

تضاد منافع: نویسندگان همچنین اعلام می‌دارند که در نتایج این پژوهش هیچ‌گونه تضاد منافی وجود ندارد.

تشکر و قدردانی: بدین وسیله از اساتید راهنما و مشاوران این پژوهش و معلمانی که در این پژوهش شرکت کردند، تشکر و قدردانی می‌گردد.

منابع

حسن‌تهرانی، رومینا و محرمی، جعفر. (۱۴۰۳). پیش‌بینی صفت روان‌رنجورخویی بر اساس انواع سبک‌های دلبستگی و بهزیستی روانشناختی با میانجی‌گری عدم تحمل بلا تکلیفی در دانشجویان. *مجله علوم روانشناختی*، ۲۳ (۱۳۷)، ۱۲۰۵-۱۲۲۴.

<http://dx.doi.org/10.52547/JPS.23.137.1205>

خسروی، رعنا و سپاه‌منصور، مژگان. (۱۴۰۳). مقایسه صفات شخصیت مرزی بخشودگی بین فردی و سبک‌های شنیداری در زنان متقاضی و غیرمتقاضی طلاق، *مجله علوم روانشناختی*، ۲۳ (۱۳۷)، ۱۱۸۷-۱۲۰۴.

<http://dx.doi.org/10.52547/JPS.23.137.1187>

شیخ‌الاسلامی، علی، و خاکدال قوجه بیگلر، سعید. (۱۳۹۷). بررسی ویژگی‌های روان‌سنجی مقیاس نیازهای بنیادین روان‌شناختی دانش‌آموزان در مدرسه. *روانشناسی مدرسه*، ۱۷ (پیاپی ۲۵)، ۱۶۸-۱۸۲.

<https://sid.ir/paper/216666/fa>

مهرجو، مهشید؛ نوریان، محمد و نخعی، نوذر. (۱۴۰۳). الگوی برنامه‌درسی پیش‌دبستانی با رویکرد توانمندسازی در مقابل آسیب‌های اجتماعی، *مجله علوم روانشناختی*، ۲۳ (۱۳۷)، ۱۰۸۴-۱۰۵۳.

<http://dx.doi.org/10.52547/JPS.23.137.1053>

References

Bates, H., McCafferty, A., Quayle, E., & McKenzie, K. (2015). Review: typically-developing students' views and experiences of inclusive education. *Disability and rehabilitation*, 37(21), 1929-1939. <https://doi.org/10.3109/09638288.2014.993433>

Carreon, A. D. V., & Manansala, M. M. (2021). Addressing the psychosocial needs of students attending online classes during this Covid-19 pandemic. *Journal of public health (Oxford, England)*, 43(2), e385-e386. <https://doi.org/10.1093/pubmed/fdab101>

Fattahi, E., Solhi, M., Abbas, J., Kasmaei, P., Rastaghi, S., Poursmaeil, M., Ziapour, A., & Gilan, H. D. (2020). Prioritization of needs among students of University of Medical Sciences: A needs assessment. *Journal of education and health promotion*, 9, 57. <https://doi.org/10.4103/0445-7706.281641>

Franklin, C., Kim, J. S., Beretvas, T. S., Zhang, A., Guz, S., Park, S., Montgomery, K., Chung, S., & Maynard, B. R. (2017). The Effectiveness of Psychosocial Interventions Delivered by Teachers in Schools: A Systematic Review and Meta-

Analysis. *Clinical child and family psychology review*, 20(3), 333-350. <https://doi.org/10.1007/s10567-017-0235-4>

Hasantehrani, R., & Moharami, J. (2024). Predicting neuroticism traits based on various attachment styles and psychological well-being with the mediation of uncertainty intolerance in college students. *Journal of Psychological Science*, 23(137), 1205-1224. (In Persian). doi:10.52547/JPS.23.137.1205

Kaaya, S. F., Flisher, A. J., Mbwambo, J. K., Schaalma, H., Aarø, L. E., & Klepp, K. I. (2002). A review of studies of sexual behaviour of school students in sub-Saharan Africa. *Scandinavian journal of public health*, 30(2), 148-160. <https://doi.org/10.1080/14034940210133807>

Khosravi, R., & Sepahmansour, M. (2024). Comparison of borderline personality traits, interpersonal forgiveness and listening styles in applicant woman and non-applicant divorce. *Journal of Psychological Science*, 23(137), 1187-1204. (In Persian). doi:10.52547/JPS.23.137.1187

Kleib, M., Chauvette, A., Furlong, K., Nagle, L., Slater, L., & McCloskey, R. (2021). Approaches for defining and assessing nursing informatics competencies: a scoping review. *JBI evidence synthesis*, 19(4), 794-841. <https://doi.org/10.11124/JBIES-20-00100>

Kunzler, A. M., Helmreich, I., König, J., Chmitorz, A., Wessa, M., Binder, H., & Lieb, K. (2020). Psychological interventions to foster resilience in healthcare students. *The Cochrane database of systematic reviews*, 7(7), CD013684. <https://doi.org/10.1002/14651858.CD013684>

Lew-Koralewicz A. (2022). Psychosocial Functioning and the Educational Experiences of Students with ASD during the COVID-19 Pandemic in Poland. *International journal of environmental research and public health*, 19(15), 9468. <https://doi.org/10.3390/ijerph19159468>

Mehrjoo, M., Nourian, M., & Nakhaie, N. (2024). Preschool curriculum model Via empowerment approach against social deviances. *Journal of Psychological Science*, 23(137), 1053-1084. (In Persian). doi:10.52547/JPS.23.137.1053

Mersin, S., Demiralp, M., & Öksüz, E. (2019). Addressing the psychosocial needs of patients: Challenges for nursing students. *Perspectives in psychiatric care*, 55(2), 269-276. <https://doi.org/10.1111/ppc.12365>

O'Shea, A., Isadore, K., & Galván, A. (2023). Support for the basic psychological needs and satisfaction with

- health and quality of life in college students with disabilities. *Journal of American college health: J of ACH*, 71(1), 130–139. <https://doi.org/10.1080/07448481.2021.1879816>
- Pacheco, J. P., Giacomini, H. T., Tam, W. W., Ribeiro, T. B., Arab, C., Bezerra, I. M., & Pinasco, G. C. (2017). Mental health problems among medical students in Brazil: a systematic review and meta-analysis. *Revista brasileira de psiquiatria (Sao Paulo, Brazil: 1999)*, 39(4), 369–378. <https://doi.org/10.1590/1516-4446-2017-2223>
- Parker, C. N., Harvey, T., Johnston, S., & MacAndrew, M. (2021). An exploration of knowledge of students and staff at residential aged care facilities and implications for nursing education. *Nurse education today*, 96, 104639. <https://doi.org/10.1016/j.nedt.2020.104639>
- Penner, J. L., Stevenson, M., Parmar, M. P., & Bélanger, E. (2017). The psychosocial needs of students conducting research with patients and their families in advanced cancer and palliative care: A scoping review. *Palliative & supportive care*, 15(2), 260–266. <https://doi.org/10.1017/S1478951516000481>
- Qaddoura, N., Dardas, L. A., & Pan, W. (2022). Psychosocial determinants of adolescent suicide: A national survey. *Archives of psychiatric nursing*, 40, 15–24. <https://doi.org/10.1016/j.apnu.2022.04.004>
- Sachdeva, M., Tan, J., Lim, J., Kim, M., Nadeem, I., & Bismil, R. (2021). The prevalence, risk factors, and psychosocial impacts of acne vulgaris in medical students: a literature review. *International journal of dermatology*, 60(7), 792–798. <https://doi.org/10.1111/ijd.15280>
- Schwitters, M. T., & Kiesewetter, J. (2023). Resilience status of dental students and derived training needs and interventions to promote resilience. *GMS journal for medical education*, 40(6), Doc67. <https://doi.org/10.3205/zma001649>
- Sheikhul-Islami, A., & Khakdal-Qoja Biglou, S. (2017). Examining the psychometric characteristics of the basic psychological needs scale of students in school. *School Psychology*, 7(1 (25)), 168-182. (In Persian). <https://sid.ir/paper/216666/fa>
- Shek, D. T. L., Chai, W., Dou, D., Li, X., & Chan, C. H. M. (2023). Psychosocial correlates of mental health of university students in Hong Kong under COVID-19. *Frontiers in psychology*, 14, 1294026. <https://doi.org/10.3389/fpsyg.2023.1294026>
- Shorey, S., Chan, V., Rajendran, P., & Ang, E. (2021). Learning styles, preferences and needs of generation Z healthcare students: Scoping review. *Nurse education in practice*, 57, 103247. <https://doi.org/10.1016/j.nepr.2021.103247>
- Tindle, R., Castillo, P., Doring, N., Grant, L., & Willis, R. (2022). Developing and validating a university needs instrument to measure the psychosocial needs of university students. *The British journal of educational psychology*, 92(4), 1550–1570. <https://doi.org/10.1111/bjep.12515>
- Vlachou, A., Fyssa, A., Papazis, F., Toulia, A., Papazoglou, T., Tsermidou, L., & Kalaitzi, S. (2023). The educational and psychosocial needs of students with additional provisions during COVID-19 in Greece: Parents' perspectives against schools' crisis management. *Research in developmental disabilities*, 143, 104638. <https://doi.org/10.1016/j.ridd.2023.104638>